

nyanlægget skal ske. Kan der ikke herved tilvejebringes enighed om gennemførelsen af fællesskabet, kan landvæsensretten efter indhentet udtalelse fra vandforsyningsrådet påbyde, at fællesskabet gennemføres, og kan herved træffe bestemmelse om de nævnte forhold.

Stk. 2. Et amtsråd, et byudviklingsudvalg eller et fredningsplanudvalg kan på egen foranledning indbringe et spørgsmål som nævnt i stk. 1 for en landvæsensret.

Stk. 3. Endvidere kan en landvæsensret på eget initiativ rejse spørgsmålet, hvis den under behandlingen af en vandforsynings-sag skønner det hensigtsmæssigt, at der til fremme af flere kommuners vandforsyning træffes en fællesordning.

Leveringspligt for bestående, offentlige vandværker.

§ 22. Foreslår en kommunalbestyrelse, at vand til almen vandforsyning gennem vedkommende kommunes vandforsyningsanlæg leveres fra et vandforsyningsanlæg tilhørende en anden kommune eller et kommunalt fællesskab, eventuelt ved udbygning af sidstnævnte anlæg, og der ikke for landvæsensretten kan opnås enighed om denne ordning, kan retten efter indhentet udtalelse fra vandforsyningsrådet påbyde en sådan levering.

Stk. 2. Leveringspligten skal begrænses til en fast årlig vandmængde med en tilladelig højeste timeydelse, og den modtagende kommune må ikke levere vand til erhvervsvirksomheder ud over et af landvæsensretten fastsat kvantum pr. virksomhed, medmindre den leverende vandforsyning tiltræder leveringen. §§ 30, stk. 1, og 53, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på leveringspligten. Leveringspligten er desuden betinget af, at vedkommende offentlige vandforsynings-system kan få vandindvindingstilladelse andetsteds til dækning af det vandforbrug, leveringspligten medfører.

Stk. 3. I økonomisk henseende skal ejeren af vandforsyningssystemet holdes skadesløs i alle forhold vedrørende leveringspligten, herunder for alle omkostninger ved fremskaffelsen af vandet m. v., og kan forlange, at anlægsudgifter betales kontant af ansøgeren.

Stk. 4. § 21, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Leveringspligt for bestående, private vandværker.

§ 23. Private vandværker, som tjener til befolkningens almindelige forsyning med vand, er forpligtet til på rimelige vilkår at overtage forsyningen af samtlige ejendomme inden for anlæggets naturlige forsyningsområde.

Stk. 2. Uoverensstemmelser om omfanget af og vilkårene for den i stk. 1 nævnte forsyningspligt kan af hver af parterne indbringes for en landvæsensret til afgørelse.

Tilsyn med arbejdernes udførelse.

§ 24. Indtil afslutningen af de arbejder, som skal bringes til udførelse ifølge kendelse eller forlig, kan den landvæsensret, der har afsagt kendelsen, eller for hvem forliget er indgået, føre kontrol med udførelsen og kan kræve kommunalbestyrelsernes og sundhedsmyndighedernes hjælp dertil.

5. Ændring og bortfald af retten til vandindvinding.

Samling af spredt vandforsyning.

§ 25. Finder sundhedskommissionen eller embedslægen, at det inden for et nærmere angivet område ud fra en samlet hygiejnisk vurdering er ønskeligt, at vandforsyning fremtidigt sker gennem oprettelse af et nyt, fælles vandforsyningsanlæg, kan sundhedskommissionen eller embedslægen henstille til kommunalbestyrelsen i vedkommende primærkommune, at der oprettes et fælles vandforsyningsanlæg for området. Kommunalbestyrelsen kan lade udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved udførelsen af et sådant vandforsyningsanlæg og indbringe spørgsmålet for en landvæsensret. Landvæsensretten afgør herefter, om et sådant anlæg skal gennemføres, i hvilket omfang bestående og fremtidig vandforsyning inden for området skal ske fra vandforsyningsanlægget, og om anlægget skal gennemføres som et kommunalt anlæg eller som et privat andelselskab eller interessentskab. Anlægget kan dog kun gennemføres som privat, hvis alle grundejere, hvis bestående vandforsyning afløses af forsyning fra anlægget, giver deres tilslutning til anlæggets oprettelse som privat anlæg og til de nærmere vilkår for selskabet.